

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoP/65/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217211915
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2217211915.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľuboslava Vanková a sudkýň: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Andrea Dudášová, v právnej veci navrhovateľa: G. Y., narodený X.X.XXXX, bytom P. XXX/XX, V., právne zastúpený: JUDr. Jolana Černá, advokátka, so sídlom Bazová 337/28, Jahodná, proti osobe oprávnenej prijímať výživné: U. O., narodená XX.X.XXXX, bytom K. P. XXXX, G. R., právne zastúpená: Mgr. Peter Gazdík, advokát, so sídlom Alžbetínske námestie 1203, Dunajská Streda, o zrušenie vyživovacej povinnosti, o odvolaní osoby oprávnenej prijímať výživné proti výroku I. rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 17Pc/4/2017-42 zo dňa 15.12.2017, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. o zrušení vyživovacej povinnosti a v závislom výroku III. o nároku na náhradu trov konania potvrdzuje.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom označeným v záhlaví súd prvej inštancie výrokom I. zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči jeho plnoletej dcére stanovenú rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 12P/58/2011 z 16.4.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11CoP/77/2012 z 27.2.2013, počnúc od 1.7.2017, výrokom II. vo zvyšku návrh zamietol, výrokom III. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 62 ods. 1, 2, § 78 ods. 1 Zákona o rodine, § 52 Civilného mimosporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že osoba oprávnená prijímať výživné dňa 30.6.2017 úspešne absolvovala záverečné skúšky na ďalšej strednej škole, čím jej definitívne skončilo štúdium na Strednej odbornej škole stavebnej s VJM v Dunajskej Strede, keď už predtým absolvovala nasledovné štúdiá: od 1.9.2009 do 31.8.2012 - denné štúdium - kaderníčka; od 1.9.2012 do 31.8.2014 - nadstavbové denné štúdium - maturita; od 1.9.2014 do 28.11.2014 - pomaturitné denné štúdium. Osoba oprávnená prijímať výživné cez leto 2017 brigádovala, pričom v septembri a októbri 2017 pracovala ako zamestnanec u zamestnávateľov M. E. G. a u B. V., avšak iba po krátku dobu. Od septembra 2017 je prihlásená na Úrade práce, sociálnych a vecí a rodiny Dunajská Streda a hľadá si prácu.

4. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že u osoby oprávnenej prijímať výživné možno konštatovať, že podmienky na nadobudnutie schopnosti samostatne sa živiť boli u nej dané už ukončením jedného štúdia toho istého stupňa (stredná škola) vo vyštudovanom odbore kaderníctvo, a to najneskôr po absolvovaní príslušného štúdia k tomu (denné štúdium - kaderníčka od 1.9.2009 do 31.8.2012), poprípade po absolvovaní nadstavbového denného štúdia s maturitou a ďalšieho

pomaturitného denného štúdia, spolu v trvaní viac ako 5 rokov od začatia stredoškolského štúdia v tomto odbore ešte v roku 2009 do 28.11.2014, pričom v konaní nebol zistený prípadný dlhodobý nepriaznivý zdravotný stav osoby oprávnenej prijímať výživné pre tento (poprípade aj iný) druh práce. Stredoškolské štúdium, ktoré osoba oprávnená prijímať výživné začala v roku 2014 a ukončila v roku 2017 bez akýchkoľvek pochybností nesúviselo a nenadväzovalo na jej predchádzajúce stredoškolské štúdium, v rámci ktorého (denné štúdium - kadernička od 1.9.2009 do 31.8.2012, poprípade aj nadstavbové denné štúdium s maturitou od 1.9.2012 do 31.8.2014 a ďalšie pomaturitné denné štúdium od 1.9.2014 do 28.11.2014) v plnom rozsahu získala predpoklady na výkon povolania kaderničky a tým aj schopnosť samostatne sa živiť prácou v tomto odbore. Osoba oprávnená prijímať výživné absolvovala záverečné skúšky na Strednej odbornej škole stavebnej s VJM v Dunajskej Strede. Nakoľko samotné ďalšie štúdium na inej strednej škole v úplne inom odbore objektívne nie je možné považovať za relevantné štúdium, ktoré by nejakým spôsobom súviselo alebo nadväzovalo na predchádzajúce štúdium osoby oprávnenej prijímať výživné, ktorým v plnom rozsahu získala predpoklady na výkon povolania v už skôr vyštudovanom odbore kaderníctvo a tým aj objektívnu schopnosť samostatne sa živiť prácou práve v tomto odbore, tak ani prázdninové obdobie v lete 2017 v tomto konkrétnom prípade nemohlo bez ďalšieho predĺžiť dobu vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči jeho plnoletej dcére v období po vykonaní záverečných skúšok. Práve z týchto dôvodov bolo dôvodné zrušenie vyživovacej povinnosti ku dňu 1.7.2017, pričom súd prvej inštancie posledný júnový deň 30.6.2017 zarátal do doby uvedeného posledného štúdia osoby oprávnenej prijímať výživné a tak zároveň návrh v časti tohto jedného dňa 30.6.2017 zamietol, keď vzhľadom na vyššie uvedené osobe oprávnenej prijímať výživné patrí výživné do 30.6.2017 vrátane.

5. Proti výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie osoba oprávnená prijímať výživné (ďalej aj „oprávnená“) z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), h) Civilného sporového poriadku. V odvolaní uviedla, že súd prvej inštancie v konaní nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a u veľkej časti vychádzal zo skutkových zistení a taktiež tvrdení oprávnenej, ktoré táto prezentovala v predchádzajúcom súdnom konaní o rovnakom návrhu navrhovateľa (sp. zn. 9C/183/2016) v tom smere, že dňa 30.6.2017 ukončí štúdium na Strednej odbornej škole stavebnej s VJM, pričom potom pôjde pracovať a v prípade podania nového návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti voči nej bude súhlasiť so zrušením vyživovacej povinnosti. Súd prvej inštancie sa jednostranne priklonil k argumentácii navrhovateľa, pričom v konaní predchádzajúcom napadnutému rozhodnutiu nevykonal absolútne žiadny dôkaz navrhnutý oprávnenu. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí taktiež konštatoval, že vyživovacia povinnosť navrhovateľa zanikla v podstate už skôr a to najneskôr dňa 28.11.2014 (s poukazom na predchádzajúce denné stredoškolské štúdium oprávnenej), a preto nie je potrebné v tomto konaní vykonať žiadne iné dokazovanie a vyživovaciu povinnosť treba jednoducho iba formálne zrušiť, nakoľko oprávnená bola od tohto momentu schopná samostatne sa živiť. Tu treba poukázať na podstatný rozpor v tvrdeniach súdu prvej inštancie, keďže tento nakoniec zrušil vyživovaciu povinnosť počnúc dňom 1.7.2017, hoci podľa jeho vyššie prezentovaných zistení tu vyživovacia povinnosť navrhovateľa nebola minimálne od 28.11.2014. V danom prípade vyživovacia povinnosť navrhovateľa trvala aj počas v mesiacov júl a august 2017, za ktoré mesiace boli matke oprávnenej, C. O., nar. XX.XX.XXXX, zo strany ÚPSVR v Dunajskej Strede vyplatené prídavky na dieťa vo výške 23,52 eur za každý z týchto mesiacov. Súd prvej inštancie svojim nesprávnym procesným postupom jednak znemožnil oprávnenej, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ďalej nevykonal oprávnenu navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a z tohto dôvodu dospel aj k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil na rozhodnutie súdu prvej inštancie s vyslovením svojho právneho názoru.

6. Navrhovateľ odvolanie nepodal.

7. K odvolaniu oprávnenej sa vyjadril navrhovateľ. Vo vyjadrení uviedol, že k dôvodu, že súd prvej inštancie nevykonal oprávnenu navrhované dôkazy, keď po tými dôkazmi myslela k odvolaniu pripojené potvrdenie SOŠS, že bola žiačkou od 26.11.2014 do 31.8.2017, toto potvrdenie bolo vystavené dňa 6.11.2017, teda vyše mesiaca pred konaním pojednávania vo veci, oprávnená mala možnosť predložiť toto potvrdenie rovno na pojednávaní. K tvrdeniu, že súd prvej inštancie vychádzal z tvrdení oprávnenej v súdnom konaní sp. zn. 9C/183/2016, tak podľa zákona skutočnosti známe súdu z jeho činnosti nie je potrebné dokazovať, tieto sú už dokázané. K dôvodu, že v tvrdeniach súdu prvej inštancie sú rozpory,

tak z odôvodnenia rozsudku jasne vyplýva, že podľa právneho názoru súdu vyživovacia povinnosť navrhovateľa síce zanikla ukončením štúdia oprávnenej v odbore kaderníctvo, avšak navrhovateľ sám súhlasil s ďalším platením výživného do skutočného skončenia štúdia v druhom odbore, v odbore viazač - aranžér kvetín. Navrhovateľ ale s ďalším platením výživného súhlasil len do 30.6.2017, čo súd prvej inštancie akceptoval a jeho vyživovaciu povinnosť zrušil k tomuto dňu aj vzhľadom na to, že do tohto dňa oprávnená vykonaním záverečnej skúšky získala schopnosť samostatne sa živiť aj v ďalšom pracovnom odbore, teda už nie je odkázaná pri svojej výžive na pomoc rodičov. Fakt, že oprávnenej sa nechce pracovať, keďže počas pár mesiacov už mala 3 pracovné pomery, ktoré dlho netrvali a následne sa prihlásila na ÚPSVaR ako uchádzača o zamestnanie, ešte neznamená, že nie je schopná sa sama živiť, preto nie sú podmienky k predĺženiu vyživovacej povinnosti navrhovateľa aj na mesiace júl a august 2017. Z týchto dôvodov navrhovateľ navrhuje odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a odvolanie oprávnenej ako neopodstatnené zamietnuť.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - účastníkom (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. o zrušení vyživovacej povinnosti a v závislom výroku III. o nároku na náhradu trov konania v medziach daných rozsahom odvolania (§ 379 Civilného sporového poriadku) a bez viazanosti dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutom výroku I. o zrušení vyživovacej povinnosti a v závislom výroku III. o nároku na náhradu trov konania vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

9. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie návrhom uplatnených nárokov a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil a preto sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľke. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

10. Predmetom konania na súde prvej inštancie bolo rozhodovanie o návrhu navrhovateľa na zrušenie jeho vyživovacej povinnosti k plnoletej dcére ako osobe oprávnenej prijímať výživné s účinnosťou ku dňu 30.6.2017. Výživné navrhovateľa na osobu oprávnenú prijímať výživné bolo ostatný krát určené na sumu 155 eur mesačne rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 12P/58/2011-99 zo dňa 16.4.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/77/2012-118 zo dňa 27.2.2013. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním vo výroku I. rozhodol o zrušení vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči jeho plnoletej dcére stanovenej rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 12P/58/2011 z 16.4.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11CoP/77/2012 z 27.2.2013, počnúc od 1.7.2017 (výrok I.), vo zvyšku návrh zamietol (výrok II.) a o nároku na náhradu trov konania rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok III.). Keďže navrhovateľ proti preskúmanému rozsudku odvolanie nepodal, v zamietajúcom výroku II. rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť. Predmetom odvolacieho prieskumu tak zostal napadnutý výrok I. o zrušení vyživovacej povinnosti od 1.7.2017 a závislý výrok III. o nároku na náhradu trov konania rozsudku súdu prvej inštancie. Predmetom odvolacieho konania s poukazom na dôvody osobe oprávnenej prijímať výživné predostreté v odvolaní bolo posúdiť, či boli splnené podmienky na zrušenie

vyživovacej povinnosti od 1.7.2017, keď odvolacie dôvody osoby oprávnenej prijímať výživné smerovali proti určeniu termínu, ku ktorému má dôjsť k zrušeniu vyživovacej povinnosti navrhovateľa vo vzťahu k osobe oprávnenej prijímať výživné.

11. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku napadnutého odvolaním vo výroku I., konania jemu predchádzajúceho, ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec i správne právne posúdil, rozsudok vo všetkých jeho častiach riadne odôvodnil, pričom zároveň sa vyčerpávajúco vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie. Námietky osoby oprávnenej prijímať výživné obsiahnuté v odvolaní odvolací súd nepovažoval za prijateľné a odôvodnené práve z dôvodov, že súd prvej inštancie vo veci vykonal náležité dokazovanie, vec správne posúdil, pričom osoba oprávnená prijímať výživné neuviedla žiadne nové skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé ovplyvniť alebo zvrátiť výsledky doterajšieho dokazovania. Osoba oprávnená prijímať výživné vo svojom odvolaní zároveň neuviedla žiadnu takú podstatnú skutočnosť, ktorá by mala za následok úvahu o prípadnej vade v procesnoprávnom postupe súdu prvej inštancie alebo o prípadnej nesprávnosti rozhodnutia, pričom odvolací súd preskúmaním veci takúto vadu ani nezistil.

12. Výživným sa rozumejú náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s jeho všestranným rozvojom tak po stránke fyzickej, ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu životných potrieb osoby odkázanej na výživné je rôzny, a to vzhľadom na vek, zdravotný stav, ale aj vzhľadom na nadanie (schopnosti) tejto osoby, spôsob prípravy na jej budúce povolanie a podobne. Nárok na výživné má aj plnoleté dieťa, keďže Zákon o rodine neviaže zánik vyživovacej povinnosti na vek dieťaťa, ale výlučne na jeho schopnosť samostatne sa živiť (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine). Základnou podmienkou pre existenciu vyživovacej povinnosti rodičov k dieťaťu je neschopnosť plnoletého dieťaťa samostatne sa živiť. Štandardne vyživovacia povinnosť k dieťaťu zaniká ukončením prípravy dieťaťa na jeho budúce povolanie. Pre trvanie zákonnej vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu je teda rozhodujúce posúdenie, či dieťa je, alebo nie je schopné samo sa živiť.

13. V prejednávanom prípade nebolo medzi účastníkmi konania sporné zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa vo vzťahu k osobe oprávnenej prijímať výživné, sporným bol termín zrušenia vyživovacej povinnosti. Navrhovateľ navrhoval zrušenie vyživovacej povinnosti ku dňu 30.6.2017, keďže osoba oprávnená prijímať výživné ukončila štúdium na Strednej odbornej škole stavebnej s vyučovacím jazykom maďarským v Dunajskej Strede. Osoba oprávnená prijímať výživné trvala na tom, že vyživovacia povinnosť navrhovateľa trvala aj počas mesiacov júl a august 2017, keďže aj za uvedené mesiace jej matka poberala prídavky na dieťa a žiačkou uvedenej školy bola do 31.8.2017. Súd prvej inštancie vyživovaciu povinnosť navrhovateľa k osobe oprávnenej prijímať výživné zrušil od 1.7.2017, keďže podľa jeho názoru zanikla vyživovacia povinnosť ku dňu 28.11.2014, kedy osoba oprávnená prijímať výživné ukončila štúdium kaderníčky v trvaní od 1.9.2009 do 28.11.2014 (vrátane denného štúdia, nadstavbového denného štúdia, pomaturitného denného štúdia) a posledné štúdium fakticky ukončila ku dňu 30.6.2017.

14. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom časovo končí vtedy, keď sú samé schopné sa živiť. Veková hranica 18 rokov má význam len z procesného hľadiska v tom zmysle, že do dosiahnutia plnoletosti možno začať konanie vo veciach výživného aj bez návrhu, po dovŕšení plnoletosti iba na návrh. Kedy nastane takýto právny stav závisí od okolností konkrétneho prípadu, pričom medzi rozhodujúce faktory na strane dieťaťa patrí jeho vek, zdravotný stav, štúdium, schopnosť zamestnať sa, schopnosť vykonávať prácu, odôvodnené potreby a záujmy, majetkové pomery a podobne. Schopnosťou dieťaťa samostatne sa živiť treba rozumieť schopnosť samostatne, z vlastných zdrojov uspokojovať všetky relevantné životné náklady. Ako okolnosť, keď trvá vyživovacia povinnosť rodičov (odôvodnená úloha rodiča viesť dieťa k získaniu vzdelania a tým potrebných predpokladov na sebarealizáciu), sa akcentuje štúdium. Súdna prax vychádza z definitívnosti získania predpokladov na výkon povolania. Je na jednej strane potrebné brať do úvahy i záujem dieťaťa vo vzťahu k jeho schopnostiam, danostiam, aby získalo vhodné predpoklady na svoje lepšie uplatnenie, na druhej strane je oprávnená požiadavka včasnej realizácie uvedených daností, aby nedochádzalo k zneužívaniu rodičovskej vyživovacej povinnosti len z dôvodu negatívneho postoja k práci.

15. Podľa odvolacieho súdu schopnosť plnoletého dieťaťa samé sa živiť je treba chápať ako schopnosť samostatne uspokojovať svoje potreby. Je preto nesporné, že ak osoba oprávnená prijímať výživné v rámci svojej prípravy na budúce povolanie ukončila stredoškolské štúdium kaderničky pomaturitným denným štúdiom dňa 28.11.2014, bola plne spôsobilá uspokojovať svoje potreby samostatne k uvedenému dňu a to bez ohľadu na to, že pokračovala v ďalšom vzdelávaní denným štúdiom na Strednej odbornej škole stavebnej s vyučovacím jazykom maďarským v Dunajskej Strede. Pre trvanie zákonnej vyživovacej povinnosti rodiča vo vzťahu k plnoletému dieťaťu nie je rozhodujúce, či je toto plnoleté dieťa ekonomicky samostatné ale to, či je schopné samostatne uspokojovať svoje potreby. Pre nadobudnutie schopnosti osoby oprávnenej prijímať výživné samostatne sa živiť tak boli dané podmienky ukončením štúdia na strednej škole a z toho hľadiska nie je možné považovať za relevantné ďalšie štúdium opäť na strednej škole, ktoré nie je riadnym pokračovaním v štúdiu. Táto podmienka bola podľa odvolacieho súdu na strane osoby oprávnenej prijímať výživné splnená ukončením jej prvého stredoškolského štúdia dňa 28.11.2014. Pokiaľ osoba oprávnená prijímať výživné riadne ukončila stredoškolské vzdelanie maturitou, ukončila tak prípravu na budúci výkon zamestnania alebo povolania a je teda odôvodnené očakávať, že po ukončení štúdia vo veku 21 rokov je schopná samostatne si zabezpečiť finančné prostriedky na živobytie, či už prácou na plný pracovný úväzok, polovičný pracovný úväzok alebo brigádnicke tak, aby nebola v uvedenom veku odkázaná na vyživovaciu povinnosť zo strany svojich rodičov. Ak sa osoba oprávnená prijímať výživné za tejto situácie opätovne rozhodla študovať na strednej škole (Stredná odborná škola stavebná s vyučovacím jazykom maďarským v Dunajskej Strede), je uvedené výlučne voľbou osoby oprávnenej prijímať výživné, avšak s vedomím, že nemožno spravodlivo žiadať od navrhovateľa platenie výživného i počas druhého stredoškolského štúdia, ktoré nebolo pokračovaním prvého stredoškolského štúdia. Hoci súd prvej inštancie návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti za deň 30.6.2017 zamietol (výrok II.), správnym malo byť zrušenie vyživovacej povinnosti ku dňu 30.6.2017 v zmysle návrhu navrhovateľa, ktorým je súd viazaný, keďže súd nemôže prekročiť návrhy účastníkov konania a prisúdiť im viac, než čoho sa domáhajú (§ 40 Civilného mimosporového poriadku). Čiastočné pochybenie súdu prvej inštancie v tomto smere však nebolo možné odvolacím súdom napraviť, keďže proti výroku II. rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie žiadnym z účastníkov konania podané nebolo.

16. Pokiaľ osoba oprávnená prijímať výživné namietala, že súd prvej inštancie nevykonal ňou navrhnuté dôkazy, a to predloženie potvrdenia úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, že bola registrovaná od septembra 2017 a potvrdenia sociálnej poisťovne o poberaní sociálnych dávok za júl a august 2017, je jej odvolacia námietka nenáležitá vzhľadom na skutočnosti uvedené v predchádzajúcom odseku. Keďže osoba oprávnená prijímať výživné nadobudla schopnosť samostatne sa živiť už dňa 28.11.2014, je bezpredmetné preukazovanie týchto skutočností a dokazovanie v tomto smere nadbytočné. Správne postupoval súd prvej inštancie, keď návrhy osoby oprávnenej prijímať výživné na doplnenie dokazovania zamietol.

17. Ďalšie odvolacie argumenty odvolateľky odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

18. Odvolací súd riadiac sa uvádzaným, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. o zrušení vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči osobe oprávnenej prijímať výživné od 1.7.2017 podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku z dôvodu vecnej správnosti potvrdil (vrátane rovnako správneho výroku III. o nároku na náhradu trov konania, ktoré inak odvolaním ani spochybnené nebolo a v prípade ktorého ani odvolací súd nezistil žiadne zjavné dôvody jeho nesprávnosti).

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže nebol zistený žiaden z dôvodov pre pripustenie výnimiek z jeho aplikácie.

20. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).